

Velfærdsministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K.

6. marts 2008
Sagsnr.: 2007100085
aso/eb

Høring om Støtte til hjemmetræning af børn med svære handicap

Danske Fysioterapeuter og Ergoterapeutforeningen har med interesse læst udkast til forslag til ændring af lov om social service m.v.

Ergoterapeutforeningen og Danske Fysioterapeuter byder intentionen om at inddrage forældrene til børn med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne aktivt i indsatsen for deres børn velkommen, idet vi dog må understrege, at hjemmetræning aldrig må blive det eneste tilbud. Forældrene er en god og stærk ressource, og det er fornuftigt, at lovgivningen åbner mulighed for, at de forældre, som ønsker det, kan tage mere aktivt del i træning af deres børn.

I lovforslaget henvises til internationale studier men man behøver blot at se til de mange interessante studier (finansieret af satspuljemidler) fra det danske Marselisborgcenter, der beskæftiger sig med de positive effekter af forældreinddragelse både ved forældrekurser og ved træning superviseret af fysioterapeuter og ergoterapeuter. Derfor mener vi, at lovforslaget skal give mulighed for, at ergoterapeuter og fysioterapeuter inddrages aktivt i hjemmetræningen af børnene.

Vi mener også, at det bør være muligt for forældre at få lønkomensation, så de kan deltage i den ergoterapi og fysioterapi, der foregår på specialskoler og andre specialinstitutioner. Mange af vore medlemmer oplever, at forældre, børn og ergoterapeuter og fysioterapeuter har stor glæde og gavn af at være sammen om behandlingen.

Grundlæggende bør lovgiver dog gøre sig baggrunden helt klart, nemlig at ønsket fra forældreside også er drevet af afmagt over for de alt for ringe tilbud, som børnene og deres familier mødes med. Der er f.eks. i Københavns Kommune 8-9 måneders ventetid til behandling hos den ambulante børnefysioterapi.

Det er ganske naturligt, at mange forældre ikke vil acceptere de forhold og derfor vælger alternativer, men hjemmetræning af barnet skal ikke være en flugt fra det offentlige tilbud.

Det er ikke hverken ønskværdigt eller muligt alene at have et offentligt tilbud, der er betinget af forældrenes aktivitet. Familiernes behov er ikke entydige, og derfor bør den offentlige støtte og indsats tage et konkret udgangspunkt i hver enkelt familie. Det gælder også for de familier, der ikke vælger at træne deres barn hjemme eller som alene vælger at hjemmetræne i en kortere periode.

Udbygningen af mulighederne for hjemmetræning hænger derfor uløseligt sammen med kvalitativt- og ressourcestærke offentlige tilbud. I den forbindelse kan vi kun understrege behovet for, at der ydes tilstrækkelige behandlingsressourcer til de specialskoler og andre specialinstitutioner, der behandler børn med betydelige og varige nedsatte psykiske eller fysiske funktionsevner. Lovforslaget indebærer, at der stilles 500.000 kr. til rådighed for hver enkelt familie til træningsredskaber m.v., og en tilsvarende ressourcetilførsel pr. barn til specialskoler og andre specialinstitutioner ville være særdeles velkommen. Den seneste tids historier i pressen dokumenterer blot dette budskab.

Vi har noteret os, at lovforslaget sætter fokus på mulighederne for at dokumentere effekt af hjemmetræningen, ligesom der skal iværksættes en forskningsmæssig undersøgelse af effekten af hjemmetræning. Det hilser vi velkomment, og vi kan kun opfordre til, at der også investeres i yderligere forskning af de mere konventionelle metoder. Der er på nuværende tidspunkt videnskabelig dokumentation for gode effekter af f.eks. fysioterapi for børn med handicap, men der er grund til at forske yderligere.

Vi forstår ikke lovforslagets sondring mellem på den ene side dokumenterbare metoder og på den anden side et frafald af kravet om videnskabelig dokumentation. Overordnet set finder vi, at behandling af såvel børn som voksne bør ske på baggrund af videnskabelig dokumentation.

Vi har ligeledes noteret os, at der i lovforslaget tales om familiernes behov for specialundervisning, talepædagog, specialpædagogisk og socialpædagogisk bistand. Eftersom hele lovforslaget handler om træning, forekommer det helt uforståeligt, at der slet ikke er tænkt på at yde familierne faglig rådgivning og sparring om behandling og træning af barnets motoriske handicap.

Det bør være en selvfølge, at familierne får mulighed for at trække på netop de kompetencer, der har barnets motoriske udvikling som faglig kerne. Det er derfor uforsvarligt, at lovteksten overhovedet ikke nævner, at familierne også skal tilbydes fysioterapi og ergoterapi.

Vi foreslår derfor, at kommunerne skal have pligt til at stille ergoterapeutisk og fysioterapeutisk bistand til rådighed for familierne, ligesom der selvfølgelig bør være ergoterapeutiske og fysioterapeutiske kompetencer til stede i tilsynet, ved udfærdigelse af handleplaner og ved vurderingen af behovet for hjælpemidler og træningsredskaber. Det giver sig selv, at der derfor også bør være ergoterapeuter og fysioterapeuter repræsenteret i den fagkyndige vurdering af barnets behov for de særlige tilbud herunder de særlige træningstilbud.

Ergoterapeutforeningen og Danske Fysioterapeuter må i øvrigt tage forbehold for sit høringsvar, idet høringsfristen har været urimelig kort.

Venlig hilsen

Gunner Gamborg
Formand for Ergoterapeutforeningen

Johnny Kuhr
Formand for Danske Fysioterapeuter